

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Falder paa dig modgangs hede

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Falder paa dig modgangs hede", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid61999/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Lad slippe hele verdens flok,
Gud er min fader, det er nok.

Nr. 140.

Mel. Som en lidt irstig etc.

Fader paa dig modgangs hede,
Ned og janmer, spee og spot,
O da maa du flittig hede,
Bønnen er for alting got.
Midt igienem korsets vee
Kand du da i ordet see,
Hvordan JEsu milde hierte
Seer og føler al din smerte.

289

2. Ingen bliver dog til skamme,
Som forlader sig paa Gud,
Lad der, hvad der vil, dig ramme,
Beed og troe og hold ken ud,
Synes det, hund seer dig cy,
O hand kiender al din vey,
At din brøst du ham skal klage,
Og i ingen nød forsage.

3. Bede, banke, raabe græde
Er de christnes største kunst,
Trøstig frem for Gud at træde
Finder frelse, trøst og gunst,
Hvo kun frører vor HErrre vel,
Er den allerbeste siel,
Hand skal altid redning finde,
Intet kand ham overvinde.

Nr. 140, J1-2. 1, 1: dig] din J2-3.

12, 5: *slippe* vistnok: svigte, jfr. nr. 208, 10, 1.

Nr. 140. Oversættelse. Wenn dich unglück hat betreten, J. Olearius, Schr. s. 795. —
2, 8: *forsage* tæb modet. — 3, 1-2: Mt. 7, 7-8. — 3, 3-4: Infinitiven *at træde* er
subjekt til *finde*; orig.: Freudig all'zeit vor GOTT treten, Findest hälfte, gaudi und
gunst.

4. Lær vor HÆrres vey og maaden,
Som hand fører sine paa,
Hand vil styrke dem i naaden,
Naar hand fanger an at slaae,
Lever dog vor Gud endnu,
Tier hand, saa tael kun du,
Storm med magt til himlens volde,
Gud kand intet dig forholde.

5. Troe hvad du i ordet hører,
Bliv paa sandheds visse sti,
Satan, som saa mange fører,
Skal vel lade dig gaae fri,
Al din lid og love sel
Paa Guds sandheds lys og ret.
Troe kun Gud, hand kand ey svige,
Beed, saa skal din kummer vige.

6. Gud skee lof for al sin naade,
Som mig giver sandan magt,
At jeg lør i ingen vaade
Gaae bedrøvet og forsagt,
Derfor vil jeg daglig paa
HÆrrens prises harpe slaae,
Og i haade sorg og glæde
Halleluja lystig quæde.

3. Om Daaben.

290

Nr. 141.

Mel. Guds Søn er kommen af himmelen.

Du folk, som christne kaldes vil,
Guds salvede og fromme,

Nr. 141. 2.7.

4, 6: *fanger an* begynder. — 4, 5: vor Gud lever dog endnu. — 4, 7: Mt. 11, 12; Lk. 10, 16. — 5, 3: *fører* er anfører for. — 5, 5: *lid og love*; tillid. — 6, 3: *zærf* behøver. — 6, 8: *halleluja* her med tonen på 3. stavelæs; *lydig*, frystefuld.

Nr. 141. Oversættelse. Du volck, das du getauffet bist, P. Gerhardt, Schr. s. 666. —

1, 2: *salvede* 2. Kor. 1, 21.